

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

A tisztviselők.

(Cs. H.) Földmives, iparos, kereskedő, a társadalomnak minden rétege súlyosan érzi a törvényen kívüli állapot rettenetes következményeit.

De a társadalomnak talán egy tagját sem ejti ez a kérdés annyira kétségbe, mint az állami és közigazgatási tisztviselőt. Mindenki felsóhajthat, elpanaszolhatja a maga keservit nyíltan, csak az állami és részben a közigazgatási tisztviselő nem, mert őt köti és lenyűgözi a függő helyzet, amiben állásánál fogva az államkormányval, illetve a felsőbbekkel van. Tehát jogtalan, igazságtalan politika a tisztviselőt politikai ütőkártyák gyanúját felhasználni s a régen megígért fizetésrendezést csak azért nem valósítani meg, hogy elkeserítsék őket egy bizonyos politikai áramlat ellen.

Ez a fegyver majd visszafelé sül el. A tisztviselők nem politizálnak, csak adminisztrálnak és teljesítik ter-

hes kötelességüket. A politikában csak a szavazásoknál szerepelnek, sokszor meggyőződésük ellenére.

De már most mikor annyi témérdek tisztviselő család várta és biztosan remélte nyomasztó helyzetének javítását, azzal állni elő, hogy az obstruáló ellenzék nem engedi reményeik valósulását, ez az eljárás alattomos s a Tisza aerára emlékeztet. Minden tisztviselő nagyon jól tudja, hogy az az állítás nem igaz.

Ezerszer hangoztatott nyilvánvaló dolog, hogy ez a kérdés nem tartozik a politikához.

A politikai pártok minden árnyalata két nap alatt megszavazza ugyan az állami, mint a közigazgatási tisztviselők helyzetének javítását célzó törvényeket, csak tessék azt szavazás alá bocsájtani.

A tisztviselői kar nagy tömege tehát, mely hallgatni, tűrni, de gondolkodni is tud, végezetül belátja, hogy őt kijátszották és politikai párteszköznek akarják felhasználni. És ha ezt

belátja, előbb-utóbb azokhoz fog csatlakozni, akik ellen elkeseríteni akarták és a kik ellen ütőkártyául akarták felhasználni.

És, „ha vége jó: minden jó“ — ez lesz a leghelyesebb.

Orszagszerte nagy a forrongás és elégedetlenség közöttük. Mozgalmat fognak indítani, hogy ha már különben is politikai eszközöknek akarják őket felhasználni, azokká lesznek. De éppen ellenkező irányban. Nyílt állásfoglalással csatlakozni fognak azokhoz a pártokhoz, melyek félreérthetetlen kijelentésekkel hajlandók az ő érdekeiket képviselni.

Helyesen van, így is kelt lenni! Kívánjuk, hogy a még most lappangó elégedetlenség nyílt, őszinte megnyilatkozásban törjön ki mentül előbb.

Ez általában a tisztviselők érdeke. De ez a társadalomé s az országé is.

Mert magyarországnak derék munkás tisztviselő kara megérdemli, hogy helyzetén javítsanak.

Süvölt a szél . . .

Süvölt a szél, hull a zápor,
Ezer villám kanyarog,
Hejh, pedig én még az éjjel
A rózsámhoz futtatok.

Itt a nyereg, most teszem föl
Kis pej lovam hátára,
Ugy nyargalok, rajt' vágatok
A sötét éjszakába.

Messze földön megcsillant már
Egy kis ablak világa,
Ott ragyog az én csillagom,
Ne ragyogjon hiába!

Gyorsabban hát, édes lovam
Röpíts, mint a szél, arra,
Széna abrak vár ott te rád,
Rám a rózsám két karja.

Boór Lajos.

Oroszlán-flet.

-- Tehát szóltam régi bajtársam, Sorrelli kapitányhoz, tehát nem gondoltál soha arra, hogy megnősülj?

Sorelli egy kevés vizet öntött abszintjébe és mondá:

— Gondoltam, igen de mindig egyszer igent, kétszer nemet feleltem reá. Egyszer egészen komolyan fontolóra vettem a házasságot; az tavaly történt, éppen ilyenkor.

— Lehetszetlen!

— Akkor Báthnában voltam hadi szálláson, a sivatár határán. Te nem is képzeled, hogyan néz ki Algír május elején. A réteken olyan fü burjánzik, melyet egy lovas kezével elér, annélkül, hogy lehajolna, a fák új hajtásokat nevelnek, melyek egy éjen át méternyi nőnek; de semmi sem oly pompás, mint a kis mély utak, melyek esős időben a patakok ágját képezték. Egy olyan kiszáradt vízfolyás Algirban ilyenkor egy böleső, melyben folyondár, szőlőindák, nyárfaágak, szentjános kenyér facsák, pisztáciaik és gyönyörű vadszőlő hintáldoznak. Könnyen felfogható volt, hogy Bogdulow hereznő, elbájolva ezen természeti szép-

ségektől, egy ily mély uton át szállásunkig tört utat magának.

Ah, kedves barátom, képzelj magadnak egy turko-kapitányt, ki már több, mint egy év óta nem talált szemének más nyugvópontot, mint fekete barna asszonyokat, ki ezen kiéhezett szemével egyszerre egy nőt lát megjelenni kunyhója előtt, egy asszonyt liliummal s rózsákkal arczán, velencei vörös hajjal, kis fitos orral, fehér macskafo-gakkal választékosan elegáns utazóruhával.

Azonkívül egy nőt, ki özvegy és ment minden fantasztikus gondolkodás-módtól s eped a szórakozásért! Természetes, hogy az egész zászlóalj hetedik égen képzelte magát, s a te öreg barátod a legképtelenebb dolgokat követte el, hogy a szép utazót szórakoztassa.

A szórakozások közt, melyekkel a szép hereznőt megkínálni szándékoztam, természetesen első helyen állt egy oroszlánvadászat. Véletlenül éppen azon a napon tartozkodott Biskra közelében egy ilyen sárga fenevad; minden éjjel nagy pusztításokat vitt véghez a szomszédos falvakban az éhes vadállat; tehát én a zászlóaljhoz hívtam Sidi Ibrahimot, az egyetlen környékbeli em-

Tollfutában.

— A hétről. — Jönnék a színészek. — Színpartoló bizottság. — Sportegylet. — Zrinyiszobor-bizottság. — Fordulópont. —

Huzamos ideje már, hogy nem irtam e lap hasábjain. Kerestem magamnak hát egy alkalmas, kedvező, közérdekű témát, de hiába, nem találtam. Megállapodtam végre, hogy a lefolyt hét fontosabb mozanatait összefoglalom, a lefolyt hétről fogok beszámolni. Itt sem voltam szerencsésebb, mert a mi egyhangu városunkban nem történt bizony valami különös, ország-világra szóló esemény.

Mindössze azt említhetném meg, hogy Kaszter bácsi fényesen kivilágított, de csak gyéren látogatott termeiben táncmulatságot rendezett. A táncmulatság, dacára a létszám csekélységének meg volt tartva, de még a szépségverseny is. Na de arról az élénkségről, a szavazatok alakulásáról, a versenyben részt vett négy hölgyre leadott szavazatok arányáról, az eredmény kihirdetéséről, a zsüri és küldöttség tagjairól, jobb ha hallgat egyelőre a krónika.

Vasutasokról, illetőleg a perronjegyekről ismét szó esett a multkor. Megint arról a bizonyos Ádámviselkedésről szolt az ének. De hát erről már elmondtam e lap hasábjain elég bőven a nézetemet, nem akarok ezutal ismétlésekbe bocsájtkozni. — Nem marad hát egyéb hátra a lefolyt hétről, mint a színészek. — Olvastam e lapban a szinidirektor előleges jelentését, tehát „jönnék a színészek.“

Na hát ideje is már, mert beköszöntöttek a hosszú, unalmas téli esték és egyéb szórakozó helyünk nincs. Társadalmi életünk sincs. Van ugyan társaskörünk, közte a Casinó, a másikuak életét közelebből nem ismerem, de őszintén szólva a casinóét sem ismerhetem, mert nincs. Casinói életünk határozottan visszafejlődött, semmivé lett, de ezt most nem bolygatom. — Örülünk

annak hogy jönnek a színészek, még pedig az általunk már előnyösen ismert Fehér Károly igazgató elég jól szervezett társulattal. A fő csak az, hogy kellő pártolásban részesüljön. Igaz ugyan, hogy tavaly a színpartolás, a színházbajárás az előbbi évekhez mérten kielégítő volt, közönségünk belemegedett kissé a színház iránti érdeklődésbe. Most aztán ennek tovább fejlődni, fokozodni kellene, úgy hogy a hozzánk jövő és igényeket kielégítő szintársulat ekszisztenciája, biztosítva legyen. Na de ép most jut eszembe, hogy ez ügyben agítani nem az én dologom, van itt városunkban egy megalakult, de nem működő, szinügyi bizottság.

Hallomásból tudom csak, hogy Fehér Károly szintársulata eltávoztakor alakult nálunk egy színpartoló vagy nem tudom milyen hivatalos nevet viselő bizottság. Ugy hallottam annak idején, hogy e nagyon is szűkkörű bizottság megválasztotta az elnök, alelnök, titkár, pénztárost, szóval az egész tisztikart, de azóta egyébről nem jutott bizony semmi tudomásomra. — Meg van e még e bizottság, működik e, ért e-el valami célt és eredményt? Oly képen vagyunk vele, mint a szabadelvűpárt kigondoló-bizottságával. Azt tudjuk, hogy megalakult, de hogy mit csinált, mit végzett, azt nem. Pedig most kellene a bizottságnak életjelt adni magáról. Jönnék a színészek, itt van működésük ideje.

Igaz ugyan, hogy az érdeklődést már előbb felkellett volna kelteni, az előmunkálatokat megcsinálni, de még mindig nem késő. Inkább most későn, mint soha. — Igazán nagyszerű eszme volt, egy ilyen bizottság megalakítása. Igaz az is, hogy szélesebb alapon kellett volna szervezni, de ezen még lehet segíteni.

Egy ilyen bizottság helyes irányban haladó működése, valóban áldásos volna a mi halott társadalmi életünkre. — A színpartoláson kívül az irodalom pártolást is feladatává tűzhetné egy ilyen egyesület és így igazán felemelő hatást gyakorolhatna, zsid-

badt, egyhangu és elég hiven nem ecsetelhető laza társadalmi életünkre. — Nem kell azt nekem részleteznem, mily átalakulást, mily egészséges, életvidám viszonyokat létesíthetne egy helyes alapon létesített irodalmi és színpartoló egyesület. De tudja Isten ebben a tekintetben határozottan pechje van a mi kis városunknak.

Eleinte megalakuláskor, valami új létesítések szörnyű nagy az érdeklődés, nagy gárral csinálnak propagandát, ütök a nagydobot teljes erővel, de esodálatos gyorsasággal lohad le minden egy pillanat alatt. Ilyenformán természetes éltető erő a fennmaradáshoz nincs, az elérendő cél és eredmény nulla. Hogy ki, vagy mi ennek az oka, hol keresendő a bibi, a vezetőknél, a nagyközönségnél vagy egyéb körülményekben ezt kellene kikutatni, ezt kellene megtalálni.

Igy volt a sport egyletnél is. Nagy érdeklődéssel megalakult. A kiküldött bizottság megszerkesztette az alapszabályokat, de tovább ez egylet nem ment. Működéshez már nem jutott ez egyesület, és miért? Pedig mily előnyös lett volna egy ilyen testedző egyesület. Kellems és hasznos szórakozó hely lett volna ez nőknék, férfiaknak egyaránt. Hiszen oly szép volt a cél. Vívás, kerékpározás, torna, különféle testedző és szórakozó társasjátékok, kirándulások rendezése. Megint társadalmi életünkre vonatkoztatok, melyre ez egyesület szintén jótékony hatást gyakorolt volna. Ismeretes a tornászok jelszava: „Épség, erő, egyetértés.“ E mellett aztán az irodalmi és színpartoló egyesületnek működése, mily szép dolog lett volna.

Ej ha ez mind meg lenne, e két egyesület ma működhetne, milyen más élet volna nálunk. De hát kell itt lenni valaminek, vagy a levegőbe, vagy akárhol, mely minden fonalat kettészaggadt, mely mindent megakaszt, meghiusít.

Van aztán végül egy Zrinyiszobor bizottságunk, mely ugyan nem szorosán vett

bert, ki mérközni mert a puszták királyával.

Különös az a baboás félelem, melylyel az arabok az oroszlanal szembe eltelve vannak. Minden nemes tulajdonságot, egyidejűleg azonban minden rossz eselt is tulajdonitanak neki; nehéz egy arabot találni, ha az ember oroszlanra akar vadászni. Innen származik Gérard Pál és Bombonel dicsősége. és szinte innen a fényes hírnév, melynek Sidi Ibrahim 20 mértföldnyi távolságban mint oroszlanölő örvendett.

Sidi pompás egy fia volt és különlegességének igen jó helyzetet általában és válogatott — étkezést különösen köszönhetett. Mialatt t. i. társainak egy darabka kétszersüttel s egy csipetnyi kuskussal (darához hasonló, étel melyet a nők lisztből és vízből készítenek) kell megelégedniök, — addig Sidi Ibrahim, midőn vadászatra készült, majdnem mindennap megevett egy bárányt.

Ezt a szokását bőven követte, mikor szolgálatomba lépett. Néhány nap mulva úgy találtam, hogy élelmezése többbe kerül, mint egy oroszlané. De türelmes voltam, mert a hercegnővel mindenáron oroszlanhust akartam izleltetni. Csak néha intéztem

hozzá kérdést:

— Tehát Sidi az a bizonyos vadászat még ma megtörténik, vagy holnap?

— Ne siess felelt ő figyelemre méltó nyugalommal. Az oroszlan sorsa ott fenn meg van írva. Enged hogy beteljesedjék.

És ugyanazon nap este ismét fölfalt egy bárányomat, köröskörül azonban a legnagyobb nyugalom uralkodott.

Végre mégis elérkezett a nap melyen kényszerítve volt dologra indulni.

Az oroszlan betört Bathua egyik elővárosába és elrabolt egy öreg kabyil-asszonyt.

Sidi követte a nyomokat a homokban, valahol egy mély gödröt csinált és ezt lombokkal betakarta, amely igazán áthatolhatatlan akadályt képezett. Ezután fölkergette az oroszlant, üldöztette magát általa, beugrott a gödörbe, a nyilást az ágakkal elzárta és midőn ellensége megjelent s ordítva foglalt állást a gödör mellett, közvetlen közelből röpített egy golyót annak fejébe melyet azon helyen leterített.

Diadallal jött vissza Bathnába, győzelmi zászmányával terheltén. És ugyanazon este a kellemes helyzetben voltam, hogy azon étlapra, melyet a hercegnőnek a tisztí ebéd-

lőben átnyújtottak, ráíráthattam: „Oroszlan filel madeira-mártással.“

Menyasszonyom — időközben eljegyeztük magunkat — egészen el volt ragadtatva, ez oroszlant kitünőnek találta, a hust finomnak, puhának és izletesnek s az ételhez, melyből többször adatott magának, jól hozzátalott. Mialatt még javában evett, egyszerre eszébe jutott, hogy szép volna, Sidi Ibrahim vadászkalandját saját szájából elbeszélve hallani.

Előbivattam a triumfátort és így szoltam hozzá:

— Rajta, bajtárs, beszéld el a kegyelmes asszomynak vitézi tetteidet; ő egy olyan országból származik, ahol a bátrakat szeretik.

Sidi leereszkedett egy szalmagyékényre, mely asztalunk közelében volt és belekezdett egy hosszú elbeszélésbe, melyet én rövid közökben átfordítottam.

— Igen, kezdte keleties pathosszal, hajnalban indultam el Batnából, összes lakók áldásaitól kísérvé; Mohamed nevére könyörögtek, hogy a kabyil nagyanyját hozzam vissza: sietve szaladtam át egy kopár mezőn keresztül rohantam a tüzes földön

helyi bizottság. Ez sem működik a kellő eredménnyel. Tavaly a Pécsi Naplóban szóvá is tettem ezt, de akkor azt a feleletet kaptam, hogy nem vagyok jól informálva. Elhittem. E lapban is megjelent egy cikk, mely beszámolt e bizottság működéséről és ígéretet tőn, hogy erősebb akciókat indít, országos gyűjtést rendez és így a kívánt eredmény rövidesen el lesz érve.

De bizony ezt nem tapasztalhattuk, Zrinyi Miklósnak még máig sincs hozzá méltó szobra.

Meddig fogja még az a sokak által megesufolt oroszlan hirdetni, Zrinyi Miklós hősi tettét, mikor fogja a szoborbizottság átadni városbíráknak azt az emléket, mely a nagyhőshöz igazán és egyedül méltó?

De hát reméljük a legjobbat. — Fordulóponthoz értünk a politikában, fordulóponthoz értünk a rövidesen mi is. Előnyös alakulások lesznek talán nálunk, Zrinyi Miklós ősi fészkeiben. Megérjük talán, hogy mind ez megváltozik, jobbra fordul, a mit ma óhajtunk, a mi után vágyunk és epedünk, egy egészséges szilárd társadalmi élet, megvalósul, a mit kezdeményezünk, a mit létesítünk meg fog maradni, virágozni fog. Csak várunk kell. Türelem.

H

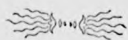
H I R E K.

Közös halál.

Vasárnap mondta „ő” az „Ő”-nek. Hogy hétfőn lesz a napja. A pisztoly töltve . . . minden készen . . . Tovább már nem halasztja . . .

Egy kicsit mégis alkudoznak
A közös nagy halál előtt;
(Kis) ő mond keddet; (nagy) Ő szerdát,
A pisztoly meg — esütörtököt.

Sz. E.

végre a római hidhoz értem, mely az örvény fölött elvezet. Szemeim előtt terült el az egész pusztaság, kék oázaival, pálmával, melyeknek bíbor koronái a szellő lehelésében ingadoznak; A távolban egy arany nap hintett tűzsugarakat a végtelen láthatárra . . .

— Dologra, jöjj dologra Sidi és beszélj az oroszlanról!

— Hagyja őt beszélni, vetette közbe a hercegnő, oly jól fejezi ki magát.

— A hidtól kezdve, folytatta az arab, könnyen követtem a nyomokat, a homokban egy roppant szikláig. Ott volt az ellenség. Elkezdtem szidni. Előre! kiáltottam, ha nem vagy gyáva, hagyd ott a kabylnagyanyát és jöjj elő, hogy megmérkőzzél a próféta fiával. Addig kiabáltam ezt neki, míg végre elhatározta magát eljönni. Belevetettem magam a gödörbe — amint már elbeszéltem — és oroszlanomat egy lövéssel a két szeme közé megöltem.

— De az öreg kabylnasszony? kér-

— **Istentisztelet a reformáció emlék-ünnepére.** A szigetvári ev. ref. hívek számára folyó hó 31-én délelőtt 10 órakor a polgári iskolában, egyházi szónoklat és urvasora osztatással *Fehérváry* Gyula hobil ev. ref. lelkész Istentisztelet tart.

— **Az országos orvos-szövetség.** Somogyvármegyei fiókja tegnap délelű 9 órakor tartotta Szigetvárott a város ház tanács-termében dr. *Szaplonczay* Manó megyei főorvos elnöklete alatt szokásos közgyűlést. A gyűlésen a tagok kevés számban jelentek meg, s már délutáni vonatokkal el is utaztak orvosaink.

— **Nem aszfaltozzák a Ferencz-utcát.** Lapunk egyik multkori számában megírtuk, hogy a város képviselő testülete azt a határozatot hozta, hogy az ujonan épült izr. templomhoz vezető kis utcát kiaszfaltozzák. A költségeket fele részben a városnak, fele részben pedig az izr. hitközségnek kellett volna viselni. Azonban az izr. hitközség ezen ajánlatot nem tartotta elég méltányosnak és azzal utasította vizsgáló bizottságát, hogy ő ily nagy összeggel nem járul az utca aszfaltozásához. Helyformán ugylát-szik a régi kövezet marad, ha csak újabb egyesség nem jó még létre, ami mindkét félre nézve üdvös volna.

— **Megitta a sütemény árát.** Már másodízben történt, hogy *Dömötör* Károly sütemény áruló megitta a *Némedi* Béla helybeli pékmester által eladás végett reábizott zsemlyék és kiflik árát. Némedi még f. hó 11-én utnak indította a szomszédos községbe megbízottját, de miután az ismét napokig nem tért vissza jelentést tett embere eltűnéséről a esendőröknek, kik meg is találták *Dömötört* és pedig a koresmában, hol vigan mulatozott. De már a 13 korona értékű sütemény árából csak 2 koronát találtak nála a többit már elmulatta. Az iszákos sikkasztót a járásbírósnál feljelentették.

— **Nyakkendőgyárosok kartelje.** A magyar és osztrák nyakkendőgyárosok közt hosszas tárgyalások után létrejött a kartell, amely az árak emelését, valamint a kivitelnek egy kiviteli szindikátus alakítása által való szabályozását célozza.

— **A barcsi Járás kegyelete.** *Fenyőssy* Ödönnek, a barcsi járás néhai főszolgabírájának, a járás közönsége, kegyelete jelöl, közadakozásból, siremléket állít. Az impozáns gránitkő e hó végével fog felállítani. A sarkövet esendes felavatás után Barcs község vezzi gondozásába.

— **Gyujtogató asszony.** *Kovács* Gábor kis-tamási gazda kárára a kertjében lévő széna kazal f. hó 15-én este 8-órákor porra égett. Szerencsére sikerült a lakosoknak a tüzet tovatérjedésében meggátolni. Ugyanis a gyanu eleinte *Német* József szintén odavaló lakosra irányult ki haragosa (volt *Kovács* Gábornak, mert az, a tőle valóni akaró feleségét *Patai* Erzsébetet pártolta. E végett többek hallatára az nap midőn felesége elhagyta *Német* oda nyilatkozott, hogy: Megállj majd megsiratod azt Gábor. Es este lángba borult a kazal. Természetesen mindenki azt hitte hogy gyujtogató nem lehetet más mint a szalma özvegy *Német*. Azonban ami derék (szigetvári) esendőreinknek sikerült az igazi gyujtogatót kinyomozni és pedig *Német* elvált felesége *Patai* Erzsébet személyében. Az elvetemült hűtlen asszony, mint kiderült a gyujtogatással is férjének akart bajt szerezni, mert hallván férjének *Kovács* ellen tett fenyegető kijelentését, azt gondolta, hogy mindenki férjét gyanusítja s azt, hogy ő gyujtotta volna fel pártfogója szénakazlát képtelenségnek tartják. De rosszul számított a bűnös asszony mert a másnak szánt börtönbe most már ő kerül.

— **Nagy Ákos felmentették.** A budapesti királyi táblán f. hó 23-án hirdette ki. *Hérics Tóth* János tanácselnök *Nagy* Ákos földbirtokos ismeretes bűnügyében az ítéletet, akit a pestvidéki törvényszék közokirat-hamisítás, hamis tanuzásra való esabitás és minősített lopás miatt egy évi börtönre ítelt *Poré* János nevű kocsisát pedig 3 havi fogházra. Most pedig a királyi tábla az elsőfoku bíróság ítéletét ivekter terjedő és órákig tartó megokolással megsemmisítette s mindkét vádlottat az ellene emelt vád és következményeinek terhe alól felmentette. A vádlottak megnyugodtak az ítéletben, de *Vargha* Ferencz főügyészi helyettes a lopás vádját elejtete és semmisségi panaszt jelentett be.

— **Hirtelen halál.** Alighogy eltemették a mult szombaton *Szilágyi* János volt pénzügyőri biztos nejét Pap Etelkát rá csakhamar ő is követte a halálba. Ugyanis most kedden hirtelen elhunyt. Temetése szerdán délután nagy részvétellel folyt le. A hirtelen elhunyt szülöket egyetlen árván maradt fiuk Géza és a rokonság gyászolja.

— **Az artézi kut furása.** A multkor tréfásan megjegyeztük, hogy a város a sokáig vajudó artézi kut ügyében felir a miniszterhez. Mint látszik a tréfának sikere lön. Mert Somogyvármegye alispánjának értesítése szerint az építendő artézi kut furó készüléket a jövő héten ide küldik s a munkálatokat megkezdik. Megjegyezzük, hogy ezen célra a nagyméltóságú Földművelésügyi miniszter ur 6000 korona hitelt engedélyezett.

— **Szinészet Barcon.** Mint lapunknak írják *Fehér* Károly jól szervezett szintársulata kellő pártolással működik Barcon. Az áldozatkész igazgatónál 24, 25, 26 és 27-én négy estén *Fáy* Szeréna a „Nemzetiszínház” elsőrendű művésznője vendégszerepel.

Gil Blas után Pensée.

— **Lövöldöző tanulók.** A helybeli polgári fiiskoláról nem a legszebb hírek keringenek és képezik szóbeszéd tárgyát városunkban. Ugyanis arról beszélnek, hogy két fiu lopott, egyik atyjától a másik szállásadójától. E pénzen aztán órát pisztolyokat vásároltak, élesteleket és ezzel lövöldöztek szabadidejükben, míg egyik tanulónak lábába lőttek. Egy asszonyt állítólag kezén sebesítették meg, koresmákba is ellátogattak. Ez a rövid tényállítás, melyről tudomást szereztünk. Bővebben e dologgal csak a jövő számban foglalkozhatunk midőn mindenről már alaposan leszünk informálva. A tanári kar a legerélyesebb vizsgálatot megindította.

— **Vizbefúlt kis gyermek.** A szülői gondatlanságnak lett áldozata f. hó 22-én *Bónis* Anna magyarladi asszonynak 2 és fél éves Nándor nevű fiacskája, ki felügyelet hiányán a téglá égetőnél lévő vízzel telt gödörnél játszadozott és belefut.

— **A kérdőre vont rendőrbiztos.** *Majdák* István helybeli kovács segéd f. hó 15-én d. u. 3/4 órakor ittas állapotban berobant *Nyáry* Lajos rendőrbiztos hivatalos helyiségébe s fenyegetve követelte a rendőr biztostól, hogy miért jelentette fel? mire ő azt felelte, hogy hivatalos óra nem lévén, különben is ha kérdeznél valójá van menjen a főszolgabíró urhoz. — Ezzel nevezett nem elégedett meg hanem gorombáskodni kezdett, miért is rendőrökkel kellett eltávolítani a hivatalos helyiségből s a rendőrlaktanyába vezetett hol is a rendőröket sértegetve dulakodni kezdett velük s az egyiknek ruháját dühében össze tépte. Az esetről jelentés tétetett a főszolgabíróságnál.

— **A cukorkérdés.** Bécsből jelentik, hogy ujabban ismét élénk mozgalom indult meg a cukor-pótlíték dolgában a magyar és az osztrák kormány között történt megállapodás ellen. Az olmtúzi kereskedelmi kamara nem régiben beadvánnyal fordult a kormányhoz, amelyben állást foglalt a pótdíj ellen, amely szerinte ellentmondásban van a vám- és kereskedelmi szövetséggel és egyúttal érintkezésbe lépett a többi kereskedelmi kamarával beadványának támogatása végett. A bécsi kereskedelmi kamara teljes ülésben foglalkozott ezzel a dologgal. A cseh tartomány gyűlésnek minapi ülésén nyomtatásban osztogatták az ujesehek indítványát, amelyben felszólítják a kormányt, hogy az osztrák cukoripar és répatermelés érdekeit védelmezze meg és igyekezzék megakadályozni, hogy az *Auszriából Magyarországra* kivitt cukorra pótlíték vettessék ki: *szükség esetében szedjenek az osztrák hatóságok vámot a Magyarországból Ausztriába szállított gabona, liszt és szarvasmarha után.*

— **Meghívó.** A szigetvári szociáldemokrata pártszervezet 1903. október hó 25-én a központi vendéglő összes helyiségeiben felolvasással és szavatokkal egybekötött **Táncmulatságot** rendez, melyre a tisztelt közönséget meghívja a rendezőség. Belépti díj személyenként 40 fill. Kezdet este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadhatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jó ételekről és italokról gondoskodva van.

— **Tolvaj mostoha.** A mostoha anyai szeretetnek ismét egy szomorú példája nyert beigazolást. Ugyanis f. hó 18-án *Franker* Ferenczné mozsói asszony addig mig *Pécsi*

György nevű mostoha fia a háztól eltávozott, annak keserves munkával szerzett pénzéből 10 koronát ellopott. A gonosz mostohát feljelentették.

— **A szerencse árában.** A szerencse hullámzása hasonlít a patak áldáshozó folyásához, mely el látja a partmentét a létfentartáshoz szükséges életnedvvel. A szerencse folyása is szerencsét hoz azoknak, akik a szerencse partján várják az áldáshozó vagyont. Csak ki kell vetnünk hálónkat és idővel beleakad a szerencse hullámai között a létfentartáshoz szükséges kincs, melyre mindnyájan vágyakozunk. Az osztálysorsjáték minden egyes húzása ilyen hullámzást mutat, mert bármely húzásnál sok és igen nagy nyereményt juttat a játék folyása a szerencsés nyerőknek. Csak kitartással kell várakoznunk, míg a szerencsét a hálónal kiemelhetjük s akkor éppen oly örömmel élvezhetjük a nagy nyereményeket, mint azok a szerencsés játékosok, akik rövid 6 hónap alatt a 600,000 koronás nagy járatmat, a 100,000, 90,000, 60,000, 50,000, 30,000 és több nagy nyereményt nyertek *Török A.* és *Tsa* bankházában, Budapest, *Teréz* körút 46/b. szám alatt. A sorjegyvásárló közönség bizalommal vásárolhatja a sorsjegyeket e szerencsés bankházban.

*) A közönség köréből.

A következő sorok közlésére kérttünk fel:

Szigetvár közbiztonsága.

Ritka hét, de ritka nap a héten, hogy nálunk nem látogatják meg hivatalan vendégek az udvarokban levő tyúk és ludketrecek és azok tartalmát magukkal viszik.

De meg-meg történik az is, hogy a boltok lakatjait le- és fölverve a boltokban lévő árukat megdezmálják. (Számталanszor, lásd Neumannt szerk.)

Ez csak úgy történhetik és addig fog történni míg 80 éven felüli elaggott öregyaink lesznek, míg a város előljárósága más módot nem talál és az éjjeli őrséget másként nem szervezi.

Ez pedig könnyen történhetne.

Nézzük csak: Tudomásom szerint minden egyes lakó tartozik minden 5—6 héten belül egyszer strázsást adni és ezért fizet a legtöbbje Szigetvár lakosainak 40 fillért *Soromfainak*, *Ivelicsnek* *Englandernak*.

Ha városunk előljárósága kimondaná határozatilag, hogy e város minden lakója ki strázsaköteles, tartozik annyiszor a menyiszer reá kerül a sor a 40 fillért a városnak lefizetni, egy oly összeget érne el ezzel a mellyel még 8 esetleg 10 rendes rendőrt felszerelhetne és kellő díjazásba részesíthetné. A rendőrök a nappali és éjjeli őrszolgálatot rendszeren elláthatnák úgy, hogy minden két utczába legalább is óránként 2 rendőr kerülne és a gaz tolvajok vakmerősége csökkenne az által, hogy itt-ott mégis fegyveres őrkkel és nem elaggott beteg öregyalokkal és 10—11 éves fiukkal inasokkal találkoznak.

Reméljük, hogy Szigetvár város előljárósága, ki a közügyeket a város érdekét és a város lakóságának jólétét a tőle kitelhetőleg mindig előmozdította ezt megvitatja: tanulmányozás tárgyává teszi és — ezen új rendszabály életbe léptetése által Szigetvár közönségét ezután ily kellemetlen meglepetésektől megóvjá és a közbiztonságot helyre fogja állítani.

Egy polgár.

*) E rovatban közérdekű felszólalásokat díjtalanul közlünk, de a felelősség a beküldőt terheli.

CSARNOK.

Szigetvár története.

(Folytatás).

Néhány apró kulturális mozzanatot kell még felsorolni a multból, hogy híven mondjam el és befejezzem Szigetvár történetét:

Zrínyi Miklós alakja és dicsősége elcséltől kezdve tárgya lett a nemzeti kultusznak. Kis és nagy költők századok során át daloltak róla, a „Szigeti veszedelemben“ hozzá méltó hősköltemény született. A lelkesedés állandó táplálója az ő emlékezete, dicsőség jár a nevével, kellett hát, hogy Szigetvár is módot találjon ünneplésére.

1833-ban kezdtek meg Szigetvárot Zrínyi ünneplését. Az ünnep kezdetben vallási jellegű volt, amennyiben szept. 7-én istentiszteletet tartottak, melyhez hazafias szónoklat is járult s az összegyűlt vendégeket a plébános megvendégelte. Az ünnep első rendezője, és kitartója tehát a plébános volt. Éppen azért, nehogy Zrínyi ünneplése egyesek vendégszeretete és áldozatkészségén muljék *Jurancs* László pécsi nagyprépost 1846 szept. 6-án 1000 ft. alapítványt tett, melyhez végrendeletében még 300 frtot esatolt, hogy ezekből fedezzék az ünnep egyházi részét s a plébánián vendégséget tartanak.

A világiaknak csak jóval később jutott eszükbe Zrínyi ünneplése. Az abszolutizmus nyomán felbuzgó nemzeti érület juttatta eszébe Szigetvárnak Zrínyit s 1861-ben kezdtek emléket ünnepelni úgy, hogy a városház kapuja alatt felállították a tanácsteremben levő képet és előtte hazafias dalokat énekeltek és szónoklatot tartottak.

E kultusz fejlődése és erősödése 1878-ban egy Zrínyi emlék felállításához vezetett s azóta ott folynak le minden év szept. 6-án az ünneplés mozzanatai.

Az 1848-49-iki eseményekből Szigetvárra mi sem jutott, legalább szerzőnk miről sem emlékezik. Bizonyos azonban, hogy a „rácok“ e vidéken is átvonultak.

Csupán az 1848-iki népszámlálás adatait sorsolja föl a szerző a következőkben: 1848-ban Szigetvárnak 4017 lakosa volt, ebből 3562 katolikus, 13 református, 3 evangélikus, 30 görögkeleti, 409 zsidó.

A görögkeleti szerbek valaha Szigetvár lakosságának jelentékeny részét tették. Ők voltak a legkorábbi telepések, mert már a török uralma alatt foglaltak helyet a pécsi város s *Turbék* körül. A katonai uralom idején Szigetvár görög keleti püspökség lett, de mint az országban mindenütt, a görögkeleti egyház itt is megszűnik s ez a nemzetiség kiveszöben van. Az utolsó szigetvári pópa 1860-65-ben halt meg.

A zsidók úgy látszik csak a 18-ik században telepedtek meg, e század közepén mindössze 3 zsidót találni Szigetvárott. A zsidóság kezdetben a kanizsai külvárosban lakott, ott volt részére kijelölve terület, melyen belül a városban zsidónak lakni nem volt szabad. A kanizsai városban épült a 19-ik század elején imaházuk, mely most lakásul szolgál, 1862-ben a belvárosban építet-

tek imaházat, mely most van ujjáépítés alatt.

1867-ben épült Szigetvár első vasútja Pécestől-Baresig. Ez évben alakult meg a „Szigetvári-olvasó-egylet“. 1869-ben tartotta alakuló közgyűlését a „Szigetvári takarékpénztár.“ 1896-ban létesült a közkórház.

De ez már a jelenidő, melynek egyik legértékesebb legmaradandóbb és legderekabb munkája ez a könyv, melyet bő kivonatban megismertetni kellemes s talán eredményes munka is volt.

Vége.

NYILT-TÉR.

Ezen rovát alatt közöltékért nem vállal felelőséget a szerkesztő

Tiszteletteljesen értesitem Szigetvár és vidéke uri közönségét hogy 8—10 napra terjedő működésemet „Korona szálloda ajtó 1. megkezdtem.

Készíttek összes a fogászatban előforduló különlegességeket u. m.: Egész fogsorokat *szájpadlás nélkül* mely pár napi használat után teljesen nélkülözhetetlen első-metsző és szemfogakat csapokra melyen a legkisebb foglalat is fölösleges, továbbá egyes fogakat arany, ezüst, és galvanizált kautsuk (áthidalás) szalagokra alkalmazok. Elvállalok hibás *szájpadlás* átkapocs művészies pótlását, ferdén nőtt és egyenetlen fogak tökéletes szabályozását, melyek különösen serdülő gyermekeknél mutatkoznak, úgy szintén fogkő lerakódás eltávolítását, régi fogakat átalakítok stb.

Specziális műveleteimért teljes felelőséget vállalok.

Előzetes megbeszélésre vagy meghívásra magán lakásoknál is teljesítek munkálatokat.

Állami és megyei tisztviselők 25% árkedvezményben részesülnek. Azon kérelemmel fordulok a u. k. miszerint tekintettel it tartozkodásom rövid idejére, és a munka tökéletes kivitele érdekében, óhajának jelét adja és tartozkodásom első napjaiban szolgálataimat igénybe venni méltóztassék.

Kiváló tisztelettel:

Prohászka Sándor

fogművész.

Fővárosi műterem VIII. Kerepesi-ut 69.

Kiadja a szerkesztőség.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Árak a legújabb jelzés szerint 50 kgrm ként értendőnek, Szigetvár, 1903. október 23-án.

Buza	uj	—	K.	6 90	7 10
Rozs	„	—	„	5 40	5 60
Árpa	„	„	„	5 —	5 50
Zab	„	—	„	5 —	5 10
Tengeri csöves	„	„	„	3 —	4 30
Bükköny	„	—	„	4 50	5 —
Bab	uj	—	„	7 50	7 75

Miután nem lehettem szerencsés eltávozásom alkalmával minden jó ismerősömtől személyesen búcsút venni: e helyen fogadják búcsuzásomat.

Szigetvár 1903. X. 25.

Gáts Lajos.
gyógyyszerész.

590 szám.
1903 végén.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz 102 §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíróóság 1903 évi V 419/1 számú végzése következtében dr. Berkes Móríczy ügyvéd által képviselt Potocnik Simon javára Vertheim Szidónia ellen 180 K s jár erejéig 1903 évi szeptember hó 30-án. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 3216 koronára 40 fillre becsült következő ingóságok, u. m.: rőtös áruk, állványok, és 2 varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek szigetvári kir. járásbíróóság 1903-ik évi V 419/1 számú végzése folytán 180 kor. tőkekövetelés, ennek 1903 évi aug. hó 11 napjától járó 5% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 46 korona 50 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig **Barcsón alperesnö üzletében 1903 évi november hó 2 ik napjának délutáni 12^{1/2} órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár 1903 évi okt. hó 18. n.

Kilia János
kir. bír. végrehajtó.

Nagy pokrócz raktár

Mindenemü pokróczokból
dus választék gyári árban
Wellisch Józsefnél Pécssett

Király utca, a Lyceum épületében, az úgynevezett (2 toronyos templom alatt.)

Mezei egerek
tömeges és biztos kipusztításra ajánlom az általam készített és már eddig is sok előkelő uradalmakban, nagyobb gazdaságokban, ugyszinté több községekben a legjobb sikerrel használt

egérmérget

labdac alakban, eddigi tapasztalatok szerint 1 holdra 1—2 kiló elegendőnek bizonyult, 100 kiló ára 90 kor., öt kilós láda 8 kor.

SIPÓCZ ISTVÁN
gyógyszerész
Pécssett, (Barany megye).

Megrendeléshez hatósági engedélyt kérek mellékelni.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

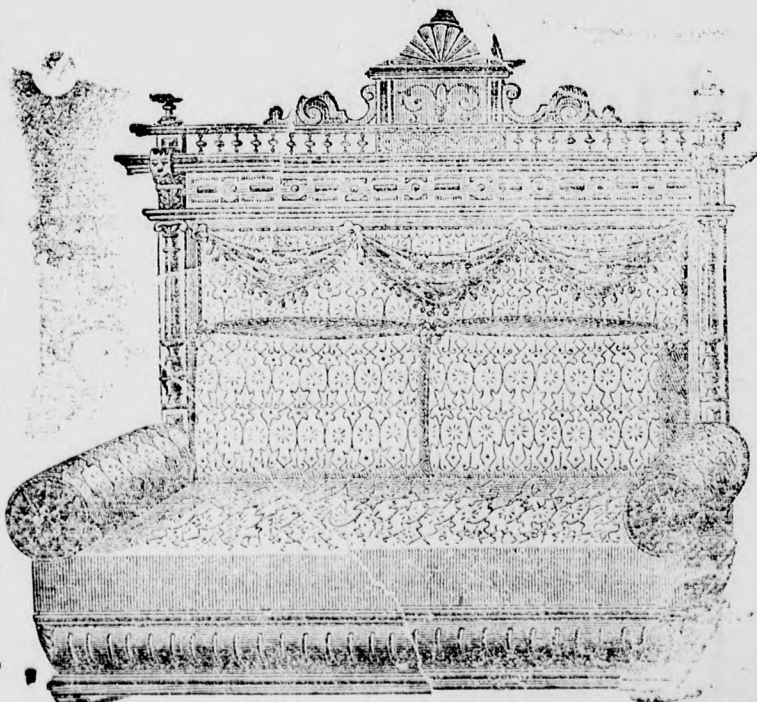
kárpitos és díszítő üzlete

PÉCSETT,

Siklói országot 44.

Ismételadónak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

**Ujdonságok
az őszi idényre!**

Óriási választék a legújabb ruha-
kelmék, flanellok, selymek, bársonyok
pargetok és Tennis flanellokban.

**Gyönyörű választék
Női Confectió
és
Szörmeárukban.**

**Uradalmak és gazdaságok
figyelmébe!**

A legjobb minőségű belföldi ló-
pokróczok és takarók nagy választék-
ban a legjutányosabb árakon.

DEUTSCH DÁVID FIA
divatáruházában
SZIGETVÁROTT.
(Takarékpénztári épületben).

Önkéntes árverés

Folyó hó Május havában el-
halálozott

özv. Weiss B.

hagyatékához

tartozó ingóságok: melyek, bu-
tor, ágynemű és konyha beren-
dezésből állanak,

október hó 28.

a Milhofer féle udvarban

önkéntes nyilvános árverésen
elfognak adatni.

**Kiváló szerencse Töröknel!
Felülmulhatatlanul**

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió ko-
rona nyereménynél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek;
csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080 sz. sorsjegyre,
a 100.000 „ főnyereményt a 74366 „ „
a 90.000 „ „ a 109780 „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.
Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt.
— A mos következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékában újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyereményt
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

14 millió 459.000 koronát
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyeremény 400.000.
1 a 200.000. 2 a 100.000. 1 a 90.000. 2 a
80.000. 1 a 70.000. 2 a 60.000. 1 a 50.000.
1 a 40.000. 5 a 30.000. 3 a 25.000. 8 a 20.000.
8 a 15.000. 36 a 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen 55.000 nyeremény és jutalom 14.459.000
korona összesen.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsjegy frt — .75 vagy kor 1.50; ¹/₄ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.
¹/₂ „ „ „ 3.— „ „ 6.— ¹/₁ „ „ „ 6.— „ „ 12.

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** el-
lenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi november hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS T^{SA}

BANKHÁZA B U D A P E S T.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46a I. fiók: Váci-körut 3a
II. fiók: Múzeum-körut 11a. III. fiók: Erzsébet-körut 54a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-
jegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem
} postautalvánnyal küldöm
} mellékelem bankjegyekben (bélyegeken). } A nem tetsző törölendő

Pontos cím!

**Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.**